

Marknadens vassaste rill görs i Holmsveden – används av skideliten: "En hobbygrej från början"

Twin Rill började som ett hobbyprojekt för vallaren Magnus Gisselman, men när Mattias Andersson på Lignells Mekaniska kom in i bilden fick företaget luft under vingarna. Nu används rillarna av både svenska och norska skideliten.

– Magnus kommer med idéerna och jag förverkligar dem åt honom, säger Mattias Andersson.

ANNONS

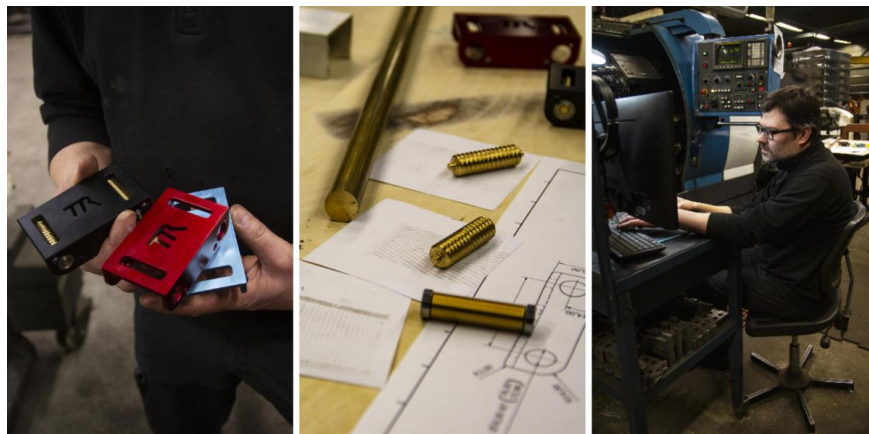

Bild: Johanna Hansson

Magnus Gisselman är vallare åt Rehns BK i Bollnäs och har en son som tävlar i skidåkning. Det fanns just ett moment i vallningen där han saknade ett bättre verktyg – rillningen, det sista man gör för att preparera glidytan med små, små skärmönster.

– Jag tyckte inte att de på marknaden var tillräckligt bra, så jag tog kontakt med Lignells i Holmsveden. I början gjorde vi dem i stål, men då blev de inte bättre än konkurrenternas, säger Magnus Gisselman, grundare och ägare på Twin Rill, över telefon från en skidtävling i Boden.

Mattias Andersson på Lignells visar hur mässingsrullarna fasas ut utifrån kodningen i datorn. Rullarna görs fortfarande på Lignells, medan handtagen görs på Alfa Kvalitetslego.

Bild: Johanna Hansson

Mattias Andersson som varit CNC-operatör på Lignells Mekaniska i 25 år var inte med i processen från början. Men när han hörde talas om rillarna på jobbet lovade han att ta sig en titt, för att se om han kunde förbättra produkten utifrån de visioner som beställaren hade.

– Samma kväll satt jag hemma skissade jag upp det här i 3D och sedan tog jag fram några prototyper, säger han och pekar på en komplett ritning med tillhörande logga.

Magnus Gisselman, ägare av Twin Rill, saknade ett bättre strukturverktyg som vallare åt Rehns BK. Då bestämde han sig för att göra ett eget.

Bild: Roger Wallenius

Den nya rillen blev mindre, snyggare och mer greppvänlig. Men framför allt vassare, eftersom den numera är gjord i mässing istället för stål.

– Det ska vara den vassaste rillen på marknaden. Men materialet blir också känsligt, rullarna måste hanteras försiktigt när man jobbar med dem, säger Mattias Andersson.

Olika rillar för olika väder och temperatur. På arbetsbordet ligger tre olika mönster. Mässingen gör att rillarna kan bli vassare än konkurrenternas.

Bild: Johanna Hansson

Utifrån Magnus Gisselmans idéer gick Mattias Andersson hem och skissade upp en prototyp.

Bild: Johanna Hansson

Vid arbetsstationen på Lignells visar han upp rillarna både i fysiskt format och processen i datorn där mässingsrullen fasas steg för steg enligt programmering. I det sista momentet måste den täckas med plast för att inte skadas när den sticks av. Sedan ska rullen granskas under lupp så att den är vass och att inget skägg sticker ut och kan skada skidan.

För olika temperaturer och ändamål finns rillar i flera mönster och tjocklekar på skären. Det minsta mönstret är 0,3 millimeter och det största 2 millimeter mellan topparna. Man har dessutom gjort handtagen i klassiska vallningsfärger. Blå står för kallt före, röd för varmt, svart för standard – och guldrillarna har en stum rulle som skär djupare.

En mässingsrulle med rak struktur och 0,5 millimeters spår. Det näst minsta mönstret.
Bild: Johanna Hansson

Under lupp. Mässing är ett känsligt material och varje rulle måste kontrolleras så att skidorna inte skadas.
Bild: Johanna Hansson

- Designen är viktig också, konstaterar Mattias Andersson och berättar hur han valde att göra två öppningar på framsidan så att de gyllene rullarna syns igenom.
- Visst funkar det?

När produkterna skulle testas var det inga mindre än det Norges skidlandslag med Söderhamnsbördige vallachefen Perry Olsson i spetsen som fick utvärdera och komma med synpunkter. Det blev några vändor där man behövde tänka till.

- Först fick de problem med friktion mot sidan på skidorna. Då gjorde vi om och satte dit fyra stycken plastclips. Vi ersatte också limmet mot skruv för att underlätta monteringen och rullbyte, lite sådana saker.

Svart för normalföre, rött för varmt och blått för kallt. Det är inte bara funktion som spelar roll, man vet också att designen måste tilltala kunderna.

Bild: Johanna Hansson

Nu används rillarna av de flesta elitklubbar i Sverige, men även av vasaloppssmotionärer och ungdomsskidåkare. Senast efter förra veckans mästerskap i Borås fick man kvitto på att konceptet funkar.

– Många som åkte SM använde dem, så jag får ju väldigt mycket feedback. De säger att de här är mycket vassare, att det blir jämnare struktur, berättar Magnus Gisselman.

På Lignells Mekaniska i Holmsveden sysslar man med legotillverkning och levererar mycket till lokala industrier och företag. I nuläget är de 8 anställda. – Vi söker en till person just nu, inflikar Mattias Andersson.

Bild: Johanna Hansson

– Det är lite roligt när världseliten använder det, när man har varit med och gjort något själv, säger Mattias Andersson.

Det är ungefär två år sedan Twin Rill började komma ut på marknaden. I nuläget säljs ungefär tjugo modeller, men det kommer ständigt nya, berättar Magnus Gisselman. I verkstaden visar Mattias Andersson upp ett nytt mönster som han fått och håller på att prova ut.

Twin Rill i 3D-format.
Bild: Johanna Hansson

– Jag kan ju bara göra grejer. Magnus har koll på skiddelen och kommer med idéer, sen förklarar jag dem åt honom, säger han.

Och just det verkar vara ett vinnande koncept. En står för expertisen när det gäller marknad och skidåkning. Den andra vet hur han ska få till produkterna på bästa sätt.

– Det är kul när det ändå var en hobbygrej från början, konstaterar Magnus Gisselman.

Lignells Mekaniska

Lignells mekaniska verkstad startades 1984 av Anders Lignell hemma på hans gård i Holmsveden. I dag har företaget 8 anställda och inriktar sig på legotillverkning inom mekanisk industri. Vid Anders Lignells pension 2012 såldes företaget till Arne Bergman och Raimo Kapraali. Sedan 2019 drivs företaget av Jan och Rasmus Marken. Lignells levererar kontinuerligt till företag som Sandvik, USNR (Söderhamn Eriksson), Kilafors Industri och Bruks AB.

Att få vara med att ta fram något som sedan används av världseliten är kul, tycker Mattias Andersson.
Bild: Johanna Hansson

Rött för varmföre och blått för kallt.
Bild: Johanna Hansson

Johanna Hansson
johanna.hansson@mariebergmedia.se